

מסורת הש"ם

(א) לקמן קמא: (ב) נמו"ק ג: קידושין לג: סוטה מד: מולין בלא: (ג) נעיריון כט: (ד) נע"י מוספות לקמן קמ: ד"ה כיון וכו', (ה) כילה כל: ד"ה, (ו) לקמן עתא, (ז) [מוסף פייג], (ח) נשמות לא], (ט) נע"י רש"י, (י) נעלי מר, (יג) [נעלי כו:], (ל) נחלין פג, (

תורה אור השלם

1 אָדון דַּינאָל די שנה בלַטשאַר אַשְׁתּוּמם בַּשְּׁעָה הָחָד וַרְעֵינִי יְבֻלְהַנָּה עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר בַּלְט־שאַר חֲלָמָא וּפְשָׁרָא אַל יְבַדְּלֵךְ עֲנֵה בַלְט־שאַר וְאָמַר מָר חֲלָמָא לְשֹׁאֵר וּפְשָׁרָא לְעָרָךְ.

דניאל ד טז

הגהות הב"ח

(א) גב' ופתי' ראחל ונעשה נשים: (ב) רש"י ד"ה גבדי עשירים וכו' ה"י י"ר א' חשיבי קרטיין ובטלי לערין:

גליון הש"ם

גב' קרן עגולה חייב. ע"י כלים פייג' מ"ז:

לעיו רש"י

אבלשטרא"א [אבילישטרא"א]. קשת אפקית.

מוסף רש"י

נטול אדם בנו והאבן בידו. חגלו ולא אמרין דמלטול לאן [דקמן קמא]. אשתומם בשעה חדא. שכן הוה מחשכ מן עינא [וחורין בא, וע"י דזיג' ד טז]. **גבדי עניים לעניים.** שלג על שנה [לנשמות] מקבלין טומאה לעניים [שדורין כס]. **גבדי עשירים לעשירים.** שלגה על שלגה [טפחים] מקבלין טומאה קף לעשירים [שס]. **כנוגא.** כלי משמשים טו המלים [כנוגא בא]. **אגב** קרומא. שהיוו לריסים לאכרי והוכן מע"ש לכסות רוק או לואה [שס]. בגלילא קרן או עניים ומקפידין כדבר מועט [דקמן טח].

תוס' ישנים

(א) ודעתי מאז פ"י כי מרגו שמתי יין הי' להם כמללי עיני' לא? וטעמי רפואת מים טובא:

מוסף תוספות

א. כגון שהוסק בבבת. מוס' הלא'ס. הדויל מוקצה דגדיל. ריעו"א. ב. ונעשה בסיס שלהם. ריעו"א. ג. אבל אפר מחתה דלא חשיב אין המחית בשית בסיס שלהם, להכי מיתרי ל"י מהא דכלכלה שנעשית בסיס לאבן, דלא חשיב. ריעו"א. ד. ווא. דאמרי' הכא אבל דעניים לעשירים' לא מוס' הלא'ס. ה. ואע"ג דעני יודעה לשיבה לא הוי מיוחדת לעשירים. מוס' הלא'ס. [דאין] עשירים מיוחדים פחות משלשה על שלשה לשיבה, ואפי' ייחודה בטלה דעתו אצל עשירים דעלמא. ו. נמנ"ן. ז. שהוה אבד לישוע עני בעולם. מוס' הלא'ס. ח. אלמא אפי' לעשירים טמאין טומאת מות בשלש על שלש. נמנ"ן. ח. והא דקתני בגדי עניים אצ"ע שאין בהם שלשה מוסאם דאפי' בבית העשירים קאמרי'. ריעו"א. ט. בגדים שהגילים עניים לבלבש. מוס' הלא'ס. י. שהיוטן עבה. ריעו"א. יא. מייר בבגדים דקים. ריעו"א. יב. דקתני דאפי' בגדי עניים דוקא לעניים מטמא בשלש על שלש אבל לעשירים שלשה על שלשה בעינן. ריעו"א. יג. או דר' נחמן לשיוריו כוסות. ריעו"א. יד. שיורי כוסות בלאזור. ריעו"א. טו. והוי הכנס בסיס לדבר האבן, שהרי הונח שם היין לדעת. ריעו"א. יו.אסור לטלטלן. רעו"א. יז. דכי פריך, דכי היכי דמטלטלין כנוגא אגב קיטמא [דחיה בר טלטול. ריעו"א. יח. ואין הכנוגא והקטמה בטלי לגבי שברי עצים שבת משום דלא חשיבי, ה"י. שריי הכנס הוא עיקר. ריעו"א. יט. ואע"ג דקף מלתא שמעינן לה מכלכלה ואבן לתוכה דמוקף לה ר' יוחנן במלאה פירות. מוס' הלא'ס. יט. [דאציטריך לאשמעינן [ד]אע"ג. מוס' הלא'ס. כ. לא אמרין דהויא עיקר בסיס לדבר האסור דחשיב טפי. מוס' הלא'ס. כא. שאם יש [שם] [בהן] שברי פתילה שאסור לטלטלה. רעו"א. כב. דדין הוא שלא יהו שברי עצים בטלים להן יותר מן השמן. נמנ"ן. כג. ועיקר הבסיסות לשברי פתילה. מוס' הלא'ס. כד. דבגליל היה רוב שמן. מוס' הלא'ס. כז. שלמכון ישגה, מהוריעין אגמאג לכוין. מוס' הלא'ס. כח. ורוב שחיתין בכך. מוס' מגינא. כט. ד"ה גגללא. כט. דחשיב. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. ל. מתוך עושרם. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. לא. כאב עינים, וטוב המים לרפואה, [ולכן]. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. לב. והיה להם לשער בשחיתא. ועוד. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא.

לדבר האסור. לשלחבת דבכי האי מוקאה מודה ר"ש שהכלי טפל לשלחבת בעודה זו ולאו משום דחייש לכבייה: **בסיס.** מושב. את כנו"י מתרגמינן בסיסיה: **א"ר רומנוס** **לי** הפיר **רבי** לנטול מחפה. של לבונה באפרה. קס"ד באפרה עם אפרה קאמר שהאפר מוקאה ולא

היו כריכין לו ואשמעינן דלגב מחתה דאיכא תורת כלי עליה טלטולה עם אפרה: **נטול אדם.** הכלכלה בשבת והאבן בתוכה: **הא ליכא פרי לא.** דכלי נעשה בסיס לאבן וטפלה לו ובטל תורת כלי דדיה. והכא נמי נעשית מחתה בסיס לאפר ורבי יוחנן שמעינן ליה לעיל דכר' יהודה סבירא ליה: **דאזי** **זיה** **קרטיין.** שנשמעיוו מן האור ולבונה דחויא להריח ואגב לבונה מטלטל למחתה עם אפרה דומיא דכלכלה מלאה פירות והאבן בתוכה: **קרטיין.** של שיור לבונה: **זי** **רבי.** דמשא ועשיר הוה מי חשיבי: **גבדי עניים.** שלג על שלג או שחוטן עבה הוו גבדים לעניים לענין טומאה: **גבדי עשירים.** שלגה על שלגה הוו גבדים לעשירים וכל שכן לעניים. אכל גבדי עניים לעשירים לא הוו גבדייהו ולא מקבלי טומאה הכא נמי זי רבי (ט) בטלי קרטיין: **אלא אמר אבוי.** לא דשרי ליה לנטול מחתה באפרה משום דאפרה מאיס עליה לראותו והוי כגרף של רעי דתניא במסכת ביצה (דף לו:) מותר להוצילו לאשפה שבתאי: גרף. כלי חרס המוכן לכך: **מיספי.** כל מחמות מכוסות וכן יש בהן נקדים להוציא הריח: **כנוגא.** כלי נחשת שמציאין זו האור לפני שרים להתחמם: **אגב קטמיה.** שהיו כריכין לאפרו לכסות רוק או לואה. וא"ת מה דאסור יש כאן היינו רבואת דאע"ג דאיכא עליה שברי עצים. והא דר' רומנוס נמי האי מחתה באפרה דקאמר מחתה בשביל אפרה שהיה לרץ לו ודעתמיהו עליה מאתמול ורבואת אשמעינן (כיוון דאע"ג) דאיכא עליה שברי עצים דהוי ככלכלה של פירות והאבן בתוכה: **ושוין.** ר' יהודה ור"ש שנחלקו בנר יש"ן: **גגלילא** **שנו.** שחשובות להן שברי פתילה שאין גבדים להן ששצבות להן צבולי ונעשה נר בסיס להן: **טרפסיס.** זורפי נחשת או גרדייס והולכין מעיר לעיר למלאכתן ונושאין עמיהן מטות של פרקים: **חיוב חטא.** הוא מחלתו וגמרו ומנא' עושה כלי וחייב משום מכה בפטיש אף לכל גומרי מלאכה ולא משום צנין דאין צנין בכלים: **קנא מגורה.** שיוצאין ממנה קנים לגרות הרצה ונוטלין הימנה ובשעת הלורך מחזירין אותה: **קנא של סיידין.** הטחין ומלבינן הבית בסיד יש להן קנים של פרקים ונותן מטלית בראשה ושורין בסיד המחוי וטח את הבית וכשהוא טח מלמטה אי אפשר לו אלא בקנה קצר וכשהוא הולך ומגביה מוסיף קנה על קנה ומאריכו: **פטור.** שאין זה גמרו שהרי צריך לחזור ולפרקו תמיד: קרן עגולה וקרן פשוטה שניהם מלי כלי ומר והוא עשי נקדים נקדים ככרזה ומכנס בהן חלילים ומוציאין קולות הרצה. קרן עגולה מעשה אומן והוא ורצין לתקוע בנקדים בחזק והוא מלאכה וצקנן פשוט מכניסו צריח וזרכן לפרקס תמיד ופטור. קתני מיהת בקני מגורה דחייב והוא הדין למטה של טרפסיס: **אינהו.** רבי אכל ורז הווא צר חייא: **דאמור** **זי** **האי סגא.** כרבי שמעון דמתיר לכתחלה: **מלגנוס** **המטה.** כעין גרגלים קטנים ויש להן בית קיבול ומכניס לתוכן ראשי כרעי המטה שלא ירקבו צאריך: **לוחיס** **של** **סקינס.** עץ קטן כמין דף שמוקעין בקשת שקורין אצלשטרא"ס שעליו מושך התץ: **יתקע**

רוב שמן **לב** **בטלי** **לא** **בטלי** **שברי** **פתילה** **אגב** **שמן** **לב** **וכן** **שמעמ** **לב** **צ"פ** **דסנהדרין** **(דף טז:)** **א** **גבי** **טול** **אגרת** **וכתוב** **לאחנא** **צני** **גלילאה** **עילאה** **ומתאה** **לב** **כו'** **דזמן** **ציעורא** **מטא** **לאפרושא** **מעשרא** **ממעטני** **יחא** **ואמר** **בגזיר** **צפרק** **בית** **שמאי** **(דף לא:)** **ב** **גלילא** **שנו** **דחמרא** **עדיף** **ממשחא** **ויין** **היה** **מזוי** **להם** **הרצה** **לב** **כדאמר** **בהמויא** **יין** **(לקמן עת.)** **ג** **צני** **מיס** **כדי** **לשוק** **בהן** **את** **הקילור** **וקאמר** **גלילא** **שנו** **כט** **(א)** **דרפואת** **מיס** **שכיט** **טפי** **משמיה** **שהיה** **להן** **רוב** **יין** **והיו** **שוטין** **הכל** **יין'** **ואפילו** **הכי** **חמרא** **עדיף** **להו** **ממישחא** **כי** **השמן** **היה** **להם** **צוול** **יותר** **ורש"** **פי'** **נמי** **בהמויא** **(שס)** **שמחתם** **עניותא** **היו** **עושין** **רפואה** **מן** **המים** **ואין** **עושין** **מן** **היין** **רק** **שמיה** **ולפיכך** **היתה** **רפואת** **מיס** **שכיחא** **ואין** **נראה** **דמיון** **שלא** **היה** **להם** **יין** **לשיפות** **הקילור** **א"כ** **שכיחא** **שחית** **מיס** **טובא** **לב** **ואמר'** **צעלמא** **ט** **ט** **ערב** **יוה"כ** **גגליל** **שהיו** **מרביס** **בסעודה** **שעשירים** **היו** **[ויע' מוספות** **תגיה** **כה: ד"ה** **גגללא].**

כירה פרק שלישי שבת

מו.

הנה **לנר** **שמן** **ופתילה** **הואיל** **ונעשה** **בסיס** **לדבר** **האסור.** **אינטריך** **למימר** **בשמן** **דנעשה** **בסיס** **לדבר** **האסור** **דאי** **לאו** **הכי** **לא** **היה** **הנר** **אסור** **לנטול** **דהוי** **בסיס** **לדבר** **האסור** **ולדבר** **המותר** **ושרי** **כדאמר** **בסמוך** **כי** **היוין** **צי** **רצ** **נחמן** **הוה** **מטלטלין** **כנוגא** **אגב**

קיטמא אע"ג דאיכא עליה שברי עצים ואם תאמר פתילה אמאי קאמר דהויא בסיס לדבר האסור היא עצמה הויא דבר האסור כדאמר לקמן ושיון שאם יש בה שברי פתילות שאסור לטלטלה וי"ל דשברי פתילה היו שברי כלים ודמי לצורות אצל פתילה שלימה שהיא כלי הוה שרי אי לאו דנעשה בסיס לדבר האסור: **ל'י** **התיר** **רבי** **למלטל** **מחתה** **באפרה.** השתא ק"ד דאפר מחתה מוקא' הו"א: **ו** **אמר** **רבה** **ב"ב** **חנה** **א"ד** **יוחנן** **כו'.** תימא אמאי לא פריך בלאו מילתא דרבי יוחנן ממתני' דפ' נוטל [לקמן דף קמג:] דחנן מעות שע"ג הכר מנער את הכר והן נופלות וכן אבן שעל פי החצית מטטה על דהה והיא נופלת אצל טלטול מגורו אסור ואורי"י דה"א דשאני מעות דחשיבי ולא בטלי^ב ואבן שע"פ החצית ה"א דמיירי שהוא מתוקן לסתום פי החצית והחצית בגדי עניים לעניים. אומר ר"ת דדוקא בטומאת מדרס דצייחוד תליא מלתא^א אצל צאטר עומאות לא תליא מלתא צייחוד דאפי' היה מוטל באשפה^א מרבינן ^אמוהבגד דשלג על שלג מייטמא צין לעניים צין לעשירים דבשרא לא מפרליג מדי ומיימי ר"ת ראה דתנן במסכת כלים (פרק כ"ז מ"ג) דגבד מטמא משום שלגה על שלגה למדרס משום שלג על שלג לטמא מת וע"כ בעשירים מיירי דכפכ"ח תנן התם בגדי עניים אע"פ שאין צהם שלגה על שלגה טמאין מדרס^א וא"ת הכא פריך מצרייתא אמאי לא פריך ממתני' דפכ"ח דכלים שצאצא ואורי"י דאי ממתני' ה"א^ב דגבדי עניים היינו^ט כעין שק' שעיקר עשוי לעניים ואפי' ציד עשירים אינו לרץ שלגה

על שלגה אצל שאר גבדים צעי שלגה על שלגה^א שאינו עומד אלא לעשירים להכי מייתי צרייתא דלא שייך לפרשה הכי^ב: **ו** **הנה** **מטלטלין** **כנוגא** **אגב** **קיטמא.** פי' כנוגא מחתה והיינו מחתה באפרה דלעיל פי' אגב אפרה שהוסק מע"ש דמוכן הוא דחוי לכסות אף רוק או לואה וקשה דמשמע דוקא אגב קיטמא שרי לאו לאו הכי נעשה בסיס לדבר האסור ואילו צ"פ דביצה (כא: ושס) אמר גבי אין מומינן נכרי בשבת משום שיורי כוסות פריך וניטלטליניהו אגב כסא מי לא אמר רבא כי היוין צי רצ נחמן הוה מטלטלין כנוגא אגב קיטמא אף על גב דאיכא עליה שברי עצים ומאי פריך^א שאני כנוגא דלגב קטמא מטלטל לה אצל כזוס ליכא אלא^ב דבר האסור^ט ואור"י^{טז} דשיורי כוסות לא חשיבי למיהוי כוס צטל לגבייהו^א אף על גב שצין היתר עמיהן כזוס כעין גרעי משברי עצים שעם הקיטמא כנוגא: **אע"ג דריבא עליה שברי עצים.** **נראה** **לרבינו** **ס"ט** **דשברי** **עצים** **חשיבי** **טפי** **מאבן** **שצכלכלה** **ד** **לס** **לא** **כן** **מאי** **קמ"ל** **ואדמקשי** **ליה** **מצרייתא** **דשוין** **לב** **כו'** **ליסייעיה** **ממתני'** **דכלכלה** **והאבן** **האבן** **אלא** **שברי** **עצים** **חשיבי** **טפי** **ויש** **לדמות** **שברי** **עצים** **לגבי** **אפר** **כשברי** **פתילה** **לגבי** **שמן** **לב**: **בגלילא** **שנו.** פי' בקונו' שחשובות להן שברי פתילה שאין גבדי פשתן מזויין להם ואין נראה לר"ת דאמר' צשליה צ"ק (דף קסח:) לוקמין מן הנשים כלי למר ציהודה וכלי פשתן גגליל משמע שמוציא פשתן הרצה שם^א ומפרש ר"ת בגלילא שנו שאם להם

והנה **לנר** **ופתילה** **הואיל** **ונעשה** **בסיס** **לדבר** **האסור.** **אינטריך** **למימר** **בשמן** **דנעשה** **בסיס** **לדבר** **האסור** **דאי** **לאו** **הכי** **לא** **היה** **הנר** **אסור** **לנטול** **דהוי** **בסיס** **לדבר** **האסור** **ולדבר** **המותר** **ושרי** **כדאמר** **בסמוך** **כי** **היוין** **צי** **רצ** **נחמן** **הוה** **מטלטלין** **כנוגא** **אגב** **קיטמא** **אע"ג** **דאיכא** **עליה** **שברי** **עצים** **ואם** **תאמר** **פתילה** **אמאי** **קאמר** **דהויא** **בסיס** **לדבר** **האסור** **היא** **עצמה** **הויא** **דבר** **האסור** **כדאמר** **לקמן** **ושיון** **שאם** **יש** **בה** **שברי** **פתילה** **שאסור** **לנטלה.** ופריך **אבוי** **בגלילא** **שנו.** פירוש בגליל שנו, שדרסם להדליק בשברי פתילות, וכיון שדרסם להדליק בשברי פתילות נעשו מוקצות בשבת, לפיכך אסור לטלטל אפילו הגרות שיש בהן שברי פתילות, אבל שברי עצים דכנוגא לא חשיבי ובטלי. לוי בר שמואל בעא מר' אבא ומרב הונא בר חייא מהו להחזיר מיטה של פרסיים בשבת, אמור לה שרי. אמר להו רב יהודה רב ושמואל דאמרי תרויהו המחויר מיטה של פרסיים בשבת חייב חטאת. מיתביה מחחויר קנא מגורה בשבת חייב חטאת, קנא של ציידין לא יחזיר ואם תחזיר פטור אבל אסור, ר' סימאי אמר קרן [נעגולה חייב קרן] בשוטה פטור. קתני מיהת המחזיר קנא מגורה בשבת חייב חטאת, קשיא לר' אבא ולרב הונא דשרי. **ושנינן** **אינהו** **דאמור** **כי** **הא** **תנא** **דחנניא** **אם** **היה** **רפוי** **מותר,** דחנניא מלבנות המטה וכרעי המטה [ולוחצין] של סקיבס לא יחזיר, ואם תחזיר פטור

עין מושפט נר מצוה

זו א ב מיי פכ"י מה' שבת הלכה יג טור שריע' לוח' מ' עי' עיטף מן:

גז ג ד מיי פכ"י מה' שבת הלכה כו כח סמג לאוין סה טור שריע' לוח' סימן שני עיטף ו':

רב נסים גאון

אלא אמר אבוי מדיי דהוה אגרוף של רעי. ממשכתב בסמ' יום טוב בפרק משילין פירות (דף טז) אמר שמואל גרף של רעי ועבית מימי גרלים מותר להוציאו לאשפה. ובפרק נוטל אדם את בנו (דף קמח) אמורו הני גרעיני דחמרי כול, רב הונא בריה דרב יהושע עבדי להו גרף של רעי, וכן אמירו עבדי להו גרף של רעי. אמר **אבוי** בגלילא שנו, כבר טרחו בזה השנינו

כשינה אבוי הרבה מן החוכמים ולא שמעתי מהם כשנא' אומרים הקדש נעזת לטלטל, ולא מצאתי בו לאחד מן הגאונים פירוש. אבל טרחתי על שינויו ומצאתי במסכת גיורות בפרק בית שמואי אומרים הקדש נעזת להקדש [דף לא], והא שמן עדיף מין, אי משום הא לא קשיא בגלילא שנו דחמרא עדיף ממשחא. זה מודיע שהשמן היה אצלם מצוי חשיב ליה. וכבר זה התפירוש המליג האלו במסכת לחלמינו ופירשנו להם בזה הענין. ואפשר להיאמר בזה שיש אחר, שאנשי גליל לפי שלא היו מקפדין על שיהיה שברי פתילה על פתילות המלומד אסרו עליהם החוכמים טלטול נר שיש פתילה על פתילות דרך האיסורים ולא תתכב ואל תסיג וקוי דאין איצא קולהם פי עדה (מוצעא) [ומאוצען] מן אל תלמוד מול הדא אל קול על טורק אל תנקיץ להם נדבר מן דאלך מא יתצנא נקל דרך האיסורים והגדר והסיג. ונמצא סיור לזה במקומות הרבה משל זה המאמר על דרך הגרעין להם נזכיר מה מה שמוצאן בפרק חומרא בקודש (דף כח) אמור אמר רב יוסף בגלילא שנו מינו דלא מהימני אקדוש לא מהימני אתרומה נמי, בגדרים בפרק אלו (גדרים) [ומתריין] (דף יח במשנה) אסורין שאין אנשי גליל מכריזן את חרמי חכמים, ובפרק המוציא יין (דף טח) בפרק שמוצאן תגהו (דף נח) בפסחים. עוד, ובמס' ירושלמי שבת פרק יג כתיב ה' הכהן ו' גרסי אמר עזרא י"ח שנין עבר רבנן יוחנן בן זכאי יתיב בהדה ערב ולא אתא קימיא אלא אליין תרתין עובדיה, אמר גליל גליל שנתא את התורה סופך להעשות כמצויק, וכל דין סיור לפירושנו.

רבינו חננאל

הנה לנר ופתילה ושמך דלא גזר ריש אלא הואיל ונעשה כל אחז בסיס לדבר האסור, פשוטה היא. אמר רבא כי היינו בי רב נחמן היינו מטלטלי כנוגא אגב קיטומה אף על גב דאיכא עליה שברי עצים. ומתיבי ושוין שאין בהם שלשה מוסאם דאפי' בבית העשירים קאמרי'. ריעו"א. יא. מייר בבגדים דקים. ריעו"א. יב. דקתני דאפי' בגדי עניים דוקא לעניים מטמא בשלש על שלש אבל לעשירים שלשה על שלשה בעינן. ריעו"א. יג. או דר' נחמן לשיוריו כוסות. ריעו"א. יד. שיורי כוסות בלאזור. רעו"א. טו. והוי הכנס בסיס לדבר האבן, שהרי הונח שם היין לדעת. ריעו"א. יו.אסור לטלטלן. רעו"א. יז. דכי היכי דמטלטלין כנוגא אגב קיטמא [דחיה בר טלטול. ריעו"א. יח. ואין הכנוגא והקטמה בטלי לגבי שברי עצים שבת משום דלא חשיבי, ה"י. שריי הכנס הוא עיקר. ריעו"א. יט. ואע"ג דקף מלתא שמעינן לה מכלכלה ואבן לתוכה דמוקף לה ר' יוחנן במלאה פירות. מוס' הלא'ס. יט. [דאציטריך לאשמעינן [ד]אע"ג. מוס' הלא'ס. כ. לא אמרין דהויא עיקר בסיס לדבר האסור דחשיב טפי. מוס' הלא'ס. כא. שאם יש [שם] [בהן] שברי פתילה שאסור לטלטלה. רעו"א. כב. דדין הוא שלא יהו שברי עצים בטלים להן יותר מן השמן. נמנ"ן. כג. ועיקר הבסיסות לשברי פתילה. מוס' הלא'ס. כד. דבגליל היה רוב שמן. מוס' הלא'ס. כז. שלמכון ישגה, מהוריעין אגמאג לכוין. מוס' הלא'ס. כח. ורוב שחיתין בכך. מוס' מגינא. כט. ד"ה גגללא. כט. דחשיב. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. ל. מתוך עושרם. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. לא. כאב עינים, וטוב המים לרפואה, [ולכן]. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא. לב. והיה להם לשער בשחיתא. ועוד. מוס' מגינא. ס. ד"ה גגללא.